

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 3T/15/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121010181
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Tóthová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2022:3121010181.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v konaní pred samosudkyňou JUDr. Evou Tóthovou na hlavnom pojednávaní v Trenčíne dňa 08.02.2022 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

J. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. pri W., prechodne bytom O., V. XX, t. č. V. nemocnica V. V. V.,

sa uznáva za vinného, že

dňa 16.08.2019 využil skutočnosti, že poškodený F. F., narodený dňa XX.XX.XXXX, s ktorým bol na cele v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Ilava, zle vidí, a pri vypisovaní platobného príkazu na prevod finančných prostriedkov namiesto čísla účtu manželky poškodeného Q. F. ako príjemcu uviedol číslo účtu patriaceho družke obžalovaného W. O. a týmto spôsobom previedol dňa 16.08.2019 sumu vo výške 80,-€ a následne dňa 13.09.2019, sumu vo výške 200,-€, čím poškodenému F. F. spôsobil škodu vo výške 280,-€,

t e d a

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu, a čin spáchal na chránenej osobe - osobe vyššieho veku,

č í m s p á c h a l

zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 221 odsek 3 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 odsek 5 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 78 (sedemdesiatosem) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu pre výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku je obžalovaný povinný nahradiť poškodenému F. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., S. XXXX/XX, škodu vo výške 220,- (dvestodvadsať) eur.

o d ô v o d n e n i e :

Z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní súd zistil skutkový stav veci tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného J. H., výsluchom svedka a poškodeného F. F., svedkyne W. O., svedkov U. O., F. O., X. V., boli oboznámené listinné dôkazy a to najmä žiadosti o poukázanie peňažných prostriedkov z konta odsúdeného blízkej osobe na úhradu nákladov, výpis z účtu, výpis ústrednej evidencie priestupkov Q. vnútra Slovenskej republiky, odpis z registra trestov na obžalovaného.

Obžalovaný J. H. na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie žalovaného skutku a uviedol, že si peniaze od poškodeného požičal, jednalo sa o pôžičku, ktorú mu mal vracať nákupom potravín.

Svedok a poškodený F. F. si v prípravnom konaní voči obžalovanému uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 280,- eur. Na hlavnom pojednávaní uviedol, že jeho manželke bolo bratom obžalovaného uhradené z dlžnej sumy 60,- eur, takže si uplatňuje nárok na náhradu škody vo výške 220,- eur. V žiadnom prípade sa medzi ním a obžalovaným nejednalo o pôžičku, obžalovaný zneužil to, že bol dôchodca a horšie videl. Svedkovi chodieval na jeho účet dôchodok, z ktorého poukazoval svojej manželke peniaze na jej účet na základe vypísaného tlačiva a to žiadosti o poukázanie peňažných prostriedkov, o vypísanie ktorého vždy požiadal obžalovaného, obžalovaný tlačivo vypísal a svedok ho následne podpísal. Obžalovaný potom ako vypísal tlačivo v prítomnosti svedka, odišiel zaniešať tlačivo do schránky a vtedy si zobral ešte jedno čisté tlačivo, toto sfaľšoval tak, že ho vypísal a podpísal miesto svedka a uviedol tam číslo účtu jeho družky. Svedok na to prišiel podľa písma a tiež podpis nebol jeho. Obžalovaný mu pomáhal s vypisovaním tlačiva z dôvodu, že dobre nevidí. Bol s obžalovaným na cele asi jeden rok. Uznanie dlhu vypisoval obžalovaný ešte počas výkonu trestu, nikdy svedka nežiadal o pôžičku. Na cele s nimi bol aj F. O., s ním sa moc svedok nebavil.

Svedkyňa W. O., ktorá bola vypočutá na hlavnom pojednávaní potvrdila, že je družkou obžalovaného a prišli jej na účet peniaze od poškodeného. Obžalovaný jej nikdy nehovoril, že sa malo o pôžičku od poškodeného, spomínal, že sú to peniaze za obrazy, ktoré si mal poškodený od obžalovaného kúpiť. Svedok U. O. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že bol spoločne na cele s obžalovaným a s poškodeným, vychádzali spolu dobre. Obžalovaný vypisoval žiadanky o poukázanie súm z účtu poškodeného na žiadosť poškodeného, mali spolu výborný vzťah, nepočul o žiadnej dohode medzi nimi.

Svedok F. O., ktorý bol vypočutý na hlavnom pojednávaní uviedol, že pozná obžalovaného a poškodeného. Boli spolu na izbe, vychádzal dobre s obžalovaným aj s poškodeným, ktorý bol starší pán. Obžalovaný mu povedal, že si požičal od poškodeného peniaze na splatenie nejakej pohľadávky. Poškodený mu mal peniaze previesť na účet a obžalovaný mu mal vracať niečo z výplaty a robiť mu nákup. Požičané malo byť asi 280,- eur. Svedkovi poškodený nehovoril nič bližšie. Poškodený dobre nevidel a preto žiadal obžalovaného o vypisovaní žiadaniek pre poškodeného. Pedagóg potom zistil, že na žiadanke bolo vypísané iné číslo účtu ako číslo účtu manželky poškodeného.

Svedok X. V. vypovedal na hlavnom pojednávaní, že bol na cele s obžalovaným a poškodeným v roku 2019 asi 2 mesiace. Doobeda chodil do práce. Videl, že obžalovaný s poškodeným mali priateľský vzťah, bližšie sa k veci vyjadriť nevedel.

Z listinných dôkazov a to žiadosti o poukázanie peňažných prostriedkov z konta odsúdeného zo dňa 02. 09. 2019 a 09. 08.2019 vyplýva, že poškodený mal posielat' čiastku 80,- eur a 200,- eur na účet svojej manželky Q. F., pričom číslo účtu na žiadanke nezodpovedá číslu účtu Q. F. číslu účtu družky obžalovaného. Z výpisu na čísle listu 91 a 92 vyplýva, že dňa 16. 08. 2019 bola poukázaná z účtu poškodeného na účet číslo SK XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX suma 80,- eur a dňa 13. 09. 2019 suma vo výške 200,- eur.

K osobe obžalovaného súd zistil, že tento nemá záznam v evidencii priestupkov. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že bol v minulosti 3 krát súdne trestaný. Naposledy bol vo výkone trestu odňatia slobody do 24. 07. 2021 a následne bol dodaný do psychiatrickej nemocnice V. V. V. kde si vykonáva nariadené ochranné ústavné sexuologické liečenie.

Z rozsudku Okresného súdu Bratislava IV. sp. zn. 2T/159/2012 vyplýva, že obžalovaný bol odsúdený týmto rozsudkom pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 a § 36 písm. l), § 37 písm. m) a § 38 ods. 5 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, zároveň mu bolo uložené ochranné sexuologické liečenie ústavnou formou a trest prepadnutia veci. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 21. 02. 2013.

Rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 34T/16/2017 zo dňa 16. 10. 2018 bol obžalovaný v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava spisová značka 3To/8/2019 zo dňa 23. 05. 2019 odsúdený pre prečin týrania zvierat podľa § 378 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písmeno c), § 37 písm. m) Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a zároveň mu bolo uložené ochranné sexuologické liečenie ústavnou formou. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 23. 05. 2019.

Prevedeným dokazovaním napriek popretiu trestnej činnosti zo strany obžalovaného mal súd predovšetkým na základe výpovedí svedka a poškodeného F. F., svedkyne W. O. a oboznámených listinných dôkazov za preukázané, že sa žalovaný skutok stal a tento spáchal obžalovaný. Obžalovaný využil stav poškodeného, ktorý staršou osobou a horšie vidí na to, aby ho uviedol do omylu pri vypisovaní platobných príkazov na prevod finančných prostriedkov, kde namiesto čísla účtu manželky poškodeného ako príjemcu vypísal číslo účtu svojej družky W. O.. Jednalo sa o dva prípady, keď dňa 16. 08. 2019 takýmto spôsobom previedol sumu vo výške 80,- eur a dňa 13. 09. 2019 sumu vo výške 200,- eur. Svedok a poškodený F. F. jednoznačne na hlavnom pojednávaní vylúčil, že by sa jednalo z jeho strany o pôžičku voči obžalovanému. Vypočutý svedok U. O. potvrdil, že obžalovaný pomáhal poškodenému pri vypisovaní žiadaniek, ale nepočul o žiadnej dohode medzi nimi. Svedok F. O. vypovedal, že počul, ale len od obžalovaného, že si mal tento požičať od poškodeného peniaze na splatenie nejakej pohľadávky, ale nebol priamym svedkom pri dohode medzi obžalovaným a poškodeným.

Konanie obžalovaného súd právne kvalifikoval ako zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, pretože na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu a čin spáchal na chránenej osobe - osobe vyššieho veku. Obžalovaný konal vo forme priameho úmyslu.

Podľa § 127 ods. 3 Trestného zákona osobou vyššieho veku sa na účely tohto zákona rozumie osoba staršia ako 60 rokov.

V zmysle § 139 ods. 2 Trestného zákona možno spáchanie činu voči osobe vyššieho veku považovať za okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby len pri úmyselnom trestnom čine, zároveň sa vyžaduje, aby páchatel vedel, že poškodený je osobou vyššieho veku a aby túto okolnosť subjektívne spájal s menším odporom a slabšou odvetou poškodeného, umocnením účinku trestného činu voči poškodenému, alebo inou okolnosťou, ktorá zakladá alebo podporuje rozhodnutie páchatela spáchať trestný čin. Obžalovaný o vyššom veku poškodeného jednoznačne vedel a trestnej činnosti sa dopustil v súvislosti so stavom poškodeného, ktorý horšie videl. Táto súvislosť je v prípade obžalovaného daná nielen objektívne, ale aj subjektívne.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd prihliadol najmä na spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Súd nezistil u obžalovaného žiadnu poľahčujúcu okolnosť. U obžalovaného bolo potrebné aplikovať § 38 ods. 5 Trestného zákona, pretože tento opätovne spáchal zločin, hoci bol v minulosti právoplatne odsúdený pre zločin vydierania, a to na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava IV. sp. zn. 2T/159/2019 zo dňa 21. 02. 2013. Podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu, v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije. Trestná sadzba podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona je stanovená na 3 až 10 rokov a z dôvodu aplikovania § 38 ods. 5 Trestného zákona je upravená trestná sadzba na 78 mesiacov až 10 rokov. Súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici takto upravenej trestnej sadzby vo výmere 78 mesiacov so zaradením do ústavu pre výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný bol za posledných 10 rokov vo výkone trestu. Podľa § 287 ods. 1, ods. 2 Trestného

poriadku súd obžalovaného zaviazal nahradiť poškodenému F. F. škodu vo výške 220,- eur, ktorá mu vznikla konaním obžalovaného, pričom zohľadnil tú skutočnosť, že 60,- eur bolo poškodenému už uhradených bratom obžalovaného.

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu, a čin spáchal na chránenej osobe - osobe vyššieho veku,

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie proti tomuto rozsudku nemôže podať ten, kto sa ho výslovne vzdal.